

Kurt Pedersen

At se noget stort i det der er småt; og for længe siden.

I søndags besøgte min datter og svigersøn Frederiksværk !

Det er jo min fødeby og egn. Og noget jeg af og til "bebyrder" mine børn svigerbørn og børnebørn med at berette op !

Tiden i 1950-60'erne er fjern fortid (for dem) men det var der man fødtes havde sin barndom og første ungdom!

De store enge ved Aasebro / de vidunderlige toge der sled på sporene mellem Hillerød Frederiksværk og til Hundested. De små ranger Lokomotiver på banen og dem fra Stålværket, der trak mængder af nyt stål ud fra værket til hele Danmark og ud i verden omkring.

Også vor gang på DFJ, hvor det var muligt uden at blive opdaget; med det smukke ny støbejern, de dygtige formere og støberiarbejderne der kunne dette gamle ærværdige fag. Det var en fantastisk verden man fik et ganske lille kik ind i !

Museet ved åen på den anden side af kirken, der viste lidt af hvad dygtige håndværkere havde præsteret gennem tiden.

Kanoner af mange slags / Håndvåben / blankvåben / ammunition og sprængstoffer.

Så var der Krudtværket; dette Mekka for os drenge. Aldeles forbudt at betræde; med døgnvagt der patruljerede på indersiden af det kilometer lange hegn.

Disse "Gandarmen" havde faste tider og forskellige steder med nøgler der var ophængt i en kæde; disse nøgler skulle så stikkes ind i en urkasse i en lædertaske og derved kunne man kontrollere at vagterne virkelig havde været der hvor de skulle være på de givne tidspunkter!

Vi vidste hvornår de var ud for Vibevej og Åvej, og når de havde passeret og drejet på deres "ur" så havde vi skoven mm. For os selv; på indersiden af hegnet et par timer før vi vidste vagten igen passerede !

Vi kunne samle Fasan æg (dem kunne vi afhænde til de jægere der fostrede fasaner på til udsætning (så de havde nogen fugle der var nemme at få på kornet)

Ved "trekanten" bag Campingpladsen der hvor krudtværks Åen møder kanalen. Der afvander Halsnæs med pumpestation osv. og sammen flyder de ud til kanalen hvor Bramers Åleri lå dengang og hvor denne del af Åen var belagt med hyttefåde, kæmpestore og fyldt med Ål. Ved denne trekant kunne man let løfte hegnet der var på tværs af krudtværks Åen og skulle holde fremmede ude.

Så var der adgang til Krudtværket herligheder uden at man opdagedes, i en lille robåd (gammel, og utæt) kunne det lade sig gøre at nå dette slaraffenland. Vi gjorde det ikke tit, og tog aldrig noget med hjem, med alligevel syntes vi at vi havde været meget modige og på eventyr!

Af og til skriver jeg lidt om dette område og den på mange måder rige barndom der på trods af efterkrigstid alligevel var fantastisk.

Som sagt var mine "børn" på besøg i Frederiksværk i søndags; min svigersøn skulle undervise og min datter tog med. Bagefter besøgte de Nørregade og strandgade / Gjethuset kanalen både her og der. Var på lystbådehavnen

(Der var losseplads) da jeg var dreng, (her skød vi rotter) og fandt mange eventyrlige ting.

De besøgte også Aasebro / Hanehoved og en del af Halsnæs.

Jeg/vi fik billeder af deres tur osv.

Man bliver så pludselig nostalgisk; og rørt, det føles i grunden dejligt !!

Det var lige et par tanker, foranlediget af "ungernes" besøg i min barndoms by.

Måske skulle man se at få skrevet sine tanker rene så der kommer lidt kronologi og navne med. Før den tid kommer om hvilken Prædikeren siger

“I dem har jeg ikke behag”

Lidt behagelige tanker fra den tid der var engang da vor lille barndoms by var kæmpestor set med en drengs øjne

Venligst Kurt Bøgel Pedersen